

இலக்கணச் சுவாமிகள்

என்னும்

புரீமத் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான்

நினைவு மலர்

1958

கலாநிலைய பதிப்பகம்

சிவன் கோவில் மேலேனீதி

:

யாழ்ப்பாணம்

மூமத் மூத்துக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகள்

பதிப்புரை

ஞானப்பிரகாசமுனிவர் ஆறுமுகத் தம்பிரான் போன்ற பெரியோர்கள் ஈழகாட்டிலிருந்து தமிழ்நாடு சென்று அங்கு நிரந்தரமாக வசித்து, சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் நிகழ்பேரூன தொண்டுகள் ஆற்றியுள்ளார்கள். அவர்கள் பரம்பரையில் வந்த வர்களே ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரத்தம்பிரான் என்னும் இலக்கணச் சுவாமிகள். இவர்களின் சீரிய துறவொழுக்கத்தைப் பற்றியும், இவர்கள் சைவத்துக்கும், தமிழுக்கும் ஆற்றிய தொண்டுகளைப் பற்றியும் இம்மலரில் காணப்படும் கட்டுரைகளிலிருந்து அன்பர்கள் ஒருவாறு அறிந்துகொள்ளலாம். இக்கட்டுரைகளிற் பெரும்பாலானவை சுவாமிகள் சமதி அடைந்தபொழுது பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த பாராட்டுரைகளாகும். சில, சுவாமிகள் பரிசோதித்து வெளியிட்ட நூல்களிற் காணப்படும் அணிந்துரைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. கலைப்புலவர் திரு. க. கவரத்தினம் அவர்களின் கட்டுரை இம் மலருக்கென எழுதப்பட்டது.

இம்மலரின் இறுதியில், சுவாமிகளின் உரையெழுதுந் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக ஸ்ரீ அகிலாண்டகாயகி அம்மை பதிகத்திற்கு அவர்கள் எழுதிய உரையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இங்ஙிளைவு மலர் சுவாமிகள் பிறந்த இடத்தில் தாயி்க் கப்பெற்ற கலாநிதிய பதிப்பகத்தின் முதல் வெளியீடாக வருவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். இப்பதிப்பகம் இவ்வெளியீட்டைத் தொடர்ந்து பல அரிய நூல்களை வெளியிட, வாலாம்பிகை சமேத வைத்தீசுவரப் பெருமான் அருள் புரிவாராக!

வைத்தீசுவர வித்தியாலயம்,

ச. அம்பிகைபாகன்.

யாழ்ப்பாணம்.

10-5-58

உ.
சிவமயம்

மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
ஸ்ரீ அகிலாண்டநாயகி பதிகமும்
ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் அவர்கள்
அதற்கெழுதிய உரையும்

பாட்டு - 1

பன்டைவினையா லும்வரு பழவினையே னுலும்முறு
பாழ்த்தகன் மத்தி லுறும்
பாழான மாயைப் புணர்ச்சியா லுந்தொலைவில்
பலபல தறுக்க டேகிக்
கொண்டு தழல் பானியேன் செய்கின்ற பிழையெலாங்
குணமெனக் கருதி எளிதாக்
கோலங்கள் காட்டியெனை யிவ்வள வெடுத்தான்ட
குணமேரு வேகி றைத்து
மன்டுமா னந்தவெள் ளத்தையுன் டின்புறவும்
வைப்பதென் றேவ நிகிலேன்
வானுகி மன்னுகி மற்றுளவெ லாமாகி
மறைகாள் குமறி யாமலே
அண்டபகி ரண்டப் பரப்புமா ய்ப்புறமு
மளவற்று தின்று லாவும்
அருன்னூன வாரியே ராசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரகே.

பண்டை விளைபாலும்-அநாதியாயுள்ள சஞ்சித கருமத்தினாலும், வரு பழவிளைவிலுளும் - (சஞ்சித கருமத்தினின்றும் பக்குவமுற்று) வருகின்ற பிராரத்த கருமத்தினாலும், உறுபாழ்த்த கன்மத்தினாலும் - (பிராரத்த விளைப்பயனை அனுபவிக்குமுறையில்) உறுகின்ற கெடுதி செய்வும் ஆகாமிய கருமத்தினாலும், பாழாய் மாயைப்புணர்ச்சியாலும் - நிலைபெறில்லாத பயனைத் தருவதாகிய மாயையினது சேர்க்கைகளாலும், தொல்வு இல் - ஒழிதல் இல்லாத, பல பல தறுக்கள் - எண்ணிறந்த பல உடல்களை, தாக்கிக்கொண்டு - கமந்துகொண்டு, சமூல் பாவியேன் - (இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் கீழுலகிலும் கொள்ளி வட்டமும் காற்றாடியும் போலச்) சமந்து திரிகின்ற தீவினையேன், செப்தின்ற பிழையெலாம் - இயற்றுகின்ற தவறான செயல்களை எல்லாம், குணம் எனக்கருதி - நல்ல செயல்கள் என்று திருவுளம் பற்றி, எளிது ஆகோலங்கள் காட்டி - (அருமையின்றி) எளிதாகவே (பருவத்திற்கேற்ற) திருக்கோலங்களைக் காட்டி, எனை - (ஒன்றும் போதாத) என்னையும், எடுத்து - பிறவிக் கடலினின்றும் கருணைக் கையால் தூக்கி, இவ்வளவு ஆண்ட - இத்துணையும் ஆட்கொண்டருளிய, குணமேருவே - அருட் குணங்களால் பெருமலை போல்பவனே! நிறைந்து - வியாபியாகி, மண்டும் ஆகந்த வெள்ளத்தை - தேங்கி நிற்கும் இன்பப் பெருங்கடலை, உண்டு இன்புறவும் - நுகர்ந்து பேரின்ப மெய்தவும், வைப்பது என்னோ - நிலை பெறுத்தியருளுவது எந்த நாளோ! அறிகிலேன் - அடியேன் அறியும் ஆற்றலிலேன், மறை நான்கும் அறியாமலே - வேதங்கள் நான்கினாலும் அறியப்படாமலே, வரனாதி - விண்ணின் கணுள்ள மேலுலகங்கள் ஆகியும், மண்ணாதி - நிலவுலக

மூதலாயுள்ள கிழவகங்கையாகியும், மற்று உள எலாபநயி -
மற்றும் அய்விருவகை யுலகங்களிலுமுள்ள பொருள்கள்
எல்லாமாகியும், அண்டபகிரண்டப் பரப்புமாய் - (மேற்
கூறிய இருவகை உலகங்களையும் தம்முள் அடக்கிநிற்கும்)
அண்டங்களும் அய்வண்டங்களுக்கு வெளியிற் பரந்த
இடங்களுமாகியும், அப்புறமும் அளவு அற்று நின்று உலா
வும் - அவ்வண்ட பகிரண்டங்களுக்கு அப்பாழும் எல்லை
யின்றி நின்று விளங்குகின்ற, அருள் ஞானவாரியே - திரு
வருண் ஞானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே, ராசை
மேலிய செல்வ - இராச வல்லிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்
கின்ற செல்வமாகிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே -
அகிலாண்டநாயகி என்னும் திருப்பெயர் தாங்கிய அரசு
யே.

இராசவல்லிபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற அகி
லாண்ட நாயகி என்னும் இறைவியே! மும்மலங்களின்
சேர்க்கையால் பிறழ்ந் பெருங் கடலிலுள்ளே கழன்று
கொண்டு கிடந்த அடியேனையும் கருணைக் கையால் எடுத்த
ருளி உன்னைத் துதிக்கும் நின்னவனில் வைத்தருளினே.
இனிப் பேரர இன்பப் பெருங் கடலில் இன்புறவும் வைத்
தருளும் காலத்தை அடியேன் அறிகின்றிலேன். கியே
உணர்ந்தியருளவேண்டும் என்பது கருத்து.

ராசவல்லிபுரம் என்பது ராசை என மருவற்று,
ஆரியச் சொற்பிரயோகம். செல்வத்துக் கேதுவாகிய
திருவருளைச் செல்வமென்றது உபசாரம். அகிலாண்ட
நாயகி என்பது அகிலாண்டம் எனச் சுருக்கப்பட்டது,
எல்லா அண்டங்களையும் நடாத்துந் தலைவி என்பது

பெரூள். அரக என்னும் பண்புப் பெயர் அதனுடைய பண்பியை உணர்த்தி நின்றது. வான் மண் என்பன அவற்றின்களுள்ள உலகங்களை உணர்த்தின. அவை தத்துவங்கள் எனக் கொள்ளின் மற்றுள் வெலாம் என்பதற்கு ஏனைத் தத்துவங்களெல்லாம் எனக்கொள்க. என்னை என்பது எனை என வாகரம் தொக்கு நின்றது. இழிவு கிறம்பும்மை நிரித்துரைக்க. ஏகாரம் - அசை. ஓ - வினா. அருண்ணானம் - சிவசத்தியாகிய தடையிலா நூனம்.

பாட்டு - 2

கல்லொத்த நெஞ்சராய் வாழ்வார்சிலர் புவிநீர்
 கறங்குசக டென்ன வோடிக்
 காலோய்வர் சிலர்மரப் பேய்போல நாடொறுங்
 கதறுவார் சிலர்கு வீந்த
 வில்லொத்த நுதலினர் போகத்தை நாடியே
 மெலிவார்சிலர் பகையி லாத
 வெற்றென் பிணைக்கடித் தலகுபுன் னுயக்குகுதி
 விழுமதைப் பருகு நாய்போல்
 சொல்லற்ற உலகிறுறு துன்பெலாஞ் சுமாய்த்
 துடிப்பர்சில ரவர்க ளோடு
 துடியாத வண்ணமெனை மீய்வன வெடுத்திருட்
 டொகையெலா நீக்கி வெல்லோ
 டல்லற்ற பேரின்ப வெள்ளத் தழுத்தியே
 யசைவற் றிருக்க வைத்த
 அருண் ஞான வாரியே ராசசமே விபசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

புவிநீர் - இவ்வுலகிலே, சிலர் கல்லொத்த நெஞ்சு
 ராய் வாழ்வர் - சில மனிதர் கல்லுய் போன்ற இரக்கமில்
 லாத வன்னெஞ்சுடைபராய் வாழ்வார்கள், சிலர் - வேறு
 சிலர், கறங்கு சகடு என்ன ஓடிக் காலோய்வர் - சுழல்
 சின்ற சக்கரம் போலப்பல இடங்களுக்கும் ஓடிச்சென்று
 காலி சலிப்புறுவர்! சிலர் - மற்றுஞ் சிலர், மரப் பேய்
 போல நான்தொனும் கதறுவார் - மரத்திலே கட்டப்பட்ட
 பேய் கத்துவதுபோல நானெல்லாம் கத்துவார்கள்,

சிலர் - இன்னுஞ்சிலர், குவிந்த வில்லொத்த நுதலினர் போகத்தை காடியே மெனீவர் - வளைந்த வில்லைப் போன்ற செற்றியையுடைய பெண்களது அதுபவத்தை விரும்பி மெலிவுறுவார்கள். சிலர் - பிறர் சிலர், பசை விலாத வெறுஎன்பினைக் கடித்து - ஈரமில்லாது காய்ந்த சதைபற்ற எலும்பினைக்கடித்தும், அவருபுண்ணுப் விழும் சூருதியைப் பருகும் காய்போல் - பல்வின பக்தர்கள் புண்ணி ஒழுகுகின்ற உதிரத்தைய்பருகிச்சுவைக்கின்ற காய்போல, உலகில் உறு சொல்வற்றதுன்பு எல்லாம் ககமாய்த் துடிப்பர் - உலகத்தில் வருகின்ற சொல்ல முடியாத துன்பமெல்லா வற்றையும் இன்ப மெனக்கொண்டு பதைப்புறுவர், அவர்களோடு துடியாத வண்ணம் - அவர்களுடன் கூடிப்பதைப்பாறுதபடி, எனை இய்வனவு எடுத்து - அடியேனை இத்துணையும் (பலமாயக்குறியினின்று) தூக்கியருளி, இருள் தெரவைகளாம் நீக்கி - அறியாமைமையச் செய்யும் பாசக்கூட்டம் முழுவதையும் விலக்கி, எல்லோடு அல்லற்ற - சகல தேவலங்களாகிய பகவிரவுகள் நீக்கிய, பேரின்ப வெள்ளத்து அழுத்தியே அசைவு அற்று இருக்கவைத்த - சுத்த நிகிலியிலினையும் பேரின்ப வெள்ளத் துள்ளே அழுந்தச் செய்து அங்கிலையினின்று நழுவாதிருக்கும்படிவைத்தருளிய, அருண் ஞானவாரியே ராசமேனிய செல்வ அகிலாண்ட மென்று மரசே - திருவருண் ஞானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே! ராசலல்லி புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய அகிலாண்ட நாயகி எனுந்திருப் பெயர் தாங்கிய அரசியே!

உலகியலாகிய குறியிலே அழுந்தா வண்ணம் எடுத்து, மும் மலக்களையும் நீக்கிச் சகல தேவலங்களில்

செல்லாது கந்த நீலமயிலே சிவானந்த வெள்ளத்துத்
தினைத்திருஞ்சூழ்ந்து செய்த அகிலாண்ட நாயகியினது
அருளுபகாரத்தை அடியேன் மறவேன் என்பது கருத்து.

கறங்குசகடு - வினைத்தொகை. கறங்கு - காற்றுகு
என்ப பொருள்கொன்னின் உம்மைத் தொகை. மரப்
பேய் - மரங்களிலே மந்திரமுனை யறைந்து சுட்டப்பட்ட
பேய்.

தூலவுட லரவினது தோலென்ன கீங்கவே
 சூக்குமத் தோடுபிரினைத்
 துன்பமுறு யாதன வுடலத் திருத்தியே
 சுடருமெரி வாயினிடுவார்
 மேலதிற் கனலெனச் செம்பினை யுருக்கியே
 விடுவார்விழி தன்னினுரி
 விழுந் றீரக்குவார் கரகதொழும் வெவ்வேறு
 விதமாக ஐநிலுழி
 காலம் தழுத்துவார் தலைபெறும் பிடினுச்சி
 கவிழற வடிப்பரத்தக்
 கனலொத்த யமதூதர் கையிலடி யேற்றனைக்
 காட்டிக் கொடுத்திடாதே
 ஆலமகு துண்டமர் தமையாண்ட கீன்கருனை
 யன்னமே யுனைநம்பினேன்
 அருள்ஞான வாரியே ராகசமே வியசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னுமரசே

தூலவுடல் அரவினது தோல் என்ன கீங்கவே - தூல
 சரீரமானது பாம்பினுடைய தோல் (சட்டை) கீங்குதல்
 போல கீங்கவே, உயிரினை சூக்குமத்தோடு - ஆன்மாவை
 (யமதூதர்) சூக்கும சரீரத்தோடு கொண்டு சென்ற,
 துன்பம் உறும் யாதன உடலத்து இருத்தி - துன்பங்களை
 அறுபலித்தற்குரிய யாதன சரீரத்தில் இருக்கும்படி
 செய்து, சுடரும் எரிவாயின் இடுவார் - எரிகின்ற நெருப்
 பினிடத்தே போடுவார், மேல் - அதன் பின்பு, 'அதில் -

அந்தயாதனு சரீரத்திலே, செம்பினைக் கனலென உருத்தி
 விடுவார் - செம்புக்கட்டிகளை நெருப்புப்போல் உருகச்
 செய்து வார்ப்பார், விழி தன்னின் ஊசி விரிமுற இறக்கு
 வார் - கண்விரிவிடத்துக் காய்ச்சிய ஊசிகளை அழுது கதறு
 மாறு உள்ளே இறங்கும்படி அழுத்துவார், நரனுகொறும்
 - பலவகைப்பட்ட நரகங்கள் தோறும், வெவ்வேறு விதமாக
 - பல வேறு வகையாக, ஊழி ஊழி காலமது அழுத்துவார்
 - பல ஊழி காலம் அழுந்தும்படி செய்வார், தலை எழும்
 பிடிள் - நரகங்களினின்றும் தலை நிமிர்ந்தாய், உச்சி கவி
 முற அடிப்பார் - (இருப்புலக்கைகளாலே) உச்சியானது
 கவிழ்த்து கிடக்கும்படி அடிப்பார்கள், அந்தக் கன
 லொத்த யமதூதர் கையில் - அவ்வாறு செய்கின்ற
 நெருப்பை! பொத்த வெம்மையை யுடைய யமதூதர்
 களுடைய கையிலே, அடிபென் தனைக் காட்டிக் கொடுத்
 திடாதே - உன்னுடைய தொண்டனாகிய என்னைக் காண்
 சித்து ஒப்பித்து விடாதே ஆலம் அழுது உண்டு - ஆல
 கால் விடத்தை அழுது செய்தருளி, அமரர் தலம் ஆண்ட
 - தேவர்களைக் காத்தருள் செய்த, நீள் கருளை அன்னமே
 - பெரிய அருள் வெள்ளமான அன்னம்போல்பவளே
 உகை நம்பினேன் - உன்னையே நம்பி இருக்கின்றேன்,
 அருண்ணான வாரியே ராசை மேலிய செல்வ அகிலாண்ட
 மென்னும் அரசே - திருவருண் ஞானமாகிய பெருங்
 கடலாயுள்ளவளே! ராசவல்லிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்
 கின்ற செல்வமாகிய அகிலாண்ட நாயகி எனுந் திருப்
 பெயர் தாங்கிய அரசியே.

சிவனருள் தன்னையே நம்பி அடைக்கமம் புக்காரை
 வினைப்பவர்கள் சாசனம் காக்கும் என்பது கருத்து.

தூலவுடல் - ஐம்பூத பரிணமசரீரம். இது சூக்ஷ்ம சரீரத்தினின்றும் ஐம்பூதமயமாகப் பரிணமிப்பது. சூக்ஷ்ம சரீரத்தினின்றும் தூலசரீரம் பிரிவதற்குப் பாம்பினது சரீரத்தினின்றும் தோல்ரிங்குதகை உவமையாகக்கூறுவர்.

சூக்ஷ்மசரீரம் - பஞ்ச நன்மாத்திரைகளும் அந்தக் கரணம் மூன்றும் ஆகிய எட்டினாலும் ஆக்கப்பட்டு முத்தி பெறுமளவும் உயிர்யோக்குவரவுபுரிதற்குக் கருவியாக யுள்ளது.

யாத்னுவுடலம் - சூக்ஷ்ம சரீரத்தினின்றும் பரிணமித்து நரகங்களிலே துன்பம் அநுபவித்ததற்குக் கருவியாயுள்ளது. அதுநெருப்பு மயமான நரகங்களில் இடினும் அழியாது நின்று உயிர்க்குத் துன்பம் விளைப்பது.

செம்பு முதலிய உலோகங்கள் உருக்கியபின்பாது நெருப்பின் சிறமூற் குடுஞ் கேடும், ஆதலின் களவென என்னார். காலமது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விழுதி. ஏகசரம் இரண்டும் அகை. ஆலத்தை இவறனர் அமுது செய்தருளி அமரரைக் காத்தருளியது அம் பிகைவின் துணைரினும் ஆதலின், அச்செய்கை அம்மை யின் செயலாகக் கூறியருளினார். அன்னம் பாசியும் சிகை யும் பகுத்துக் கொள்வதுபோல அருள் பாசத்தையும் உயிரையும் பகுத்து உயிரை ஆட்கொள்ளுதல் பற்றி அன்னமே என்னார். அன்னம் - உவமையாகு பெயர், விளைவுமம்.

செம்புறு களிம்பென வநாதிமல முழ்கியிருள்
 சேருமலர் விழியென்னவே
 தெளிவற்ற கேவலத் தனசுவற் றிருத்துமல
 சேட்டையாற் குழவிக்குடர்
 தம்பினியி னாலுற்ற பால்கோலை நோக்கவலை
 தமையனியி பாரென்னநான்
 சார்கன்ம மாயையை விரும்பநீ தந்திடச்
 சகலனாய்ச் சுழல்கறங்கு
 பம்பரம் தென்னநீள் பிறவிச் சுழிக்குளே
 பட்டுழல் பெரும்பாவிபேள்
 பாழான மலமற்று விளையற்று மாயையின்
 பற்றுவிட் டுளையறித்துள்
 அம்பொனடி நீழல்சேர்ந் தானந்த முண்டு கா
 னதுவா யிரும்பதென்றே
 அருண்ணான வாரியே ராசைமே விவசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னுமரசே

செம்பு உறுகளிம்புளன - செம்பு என்னும் உயோக
 மானது தரனுள்ள போதே தன்பாலுற்ற களிம்பினுள்
 முழ்கியிருத்தல் போல, அநாதிமலம் முழ்கி - அநாதியே
 (யானுள்ளபோதே) என்பாலுற்ற ஆனவ மலத்தினுள்
 அழுத்தி, இருஞ்சேரும் அலர்விழி என்ன - இருட்டினுள்
 அகப்பட்ட மலரவிழித்த கண் ஒன்றையும் அறியாது
 கிடத்தல்போல, தெளிவுஅற்ற கேவலத்து அசைவு அற்று
 இருந்து - வினக்கம் பெறுத கேவலாவதையிலே (அறிவு

இச்சை, தொழில்கள்) தொழிற்படாது வானா விரும்பு, குழனி குருடர் - குழந்தைகளும் குருடர்களும், தம்பினி யீனும் - தமக்குள்ள பசியும் குருடுமாகிய நோய்களினாலே, பால் கோலை மீளக்க - குழந்தைகள் பாலைபும் குருடர்கள் கோலையும் விரும்ப, அவை தம்மை அளிப்பார் என்ன - அப்பாலையும் கோலையும் அவர்க்கு முறையே கொடுத்து தலவுவார் பெரல், மலசெட்டையார் - (அறிவிச்சை தொழில்களைத் தடை செய்தலாகிய) ஆணவ மலத்தின் செய்தியால், மான் சார்க்கம் மரையபை விரும்ப - மான் (அத்தடை நீங்கும் பொருட்டுச்) சார்தற் குரிய கருமமலம் மரபாமலம் என்னும் இரண்டிலையும் விரும்ப, நீ தந்திடச் சகலனும் - அவ்விரும்பமாகிய மூல கன்மத்துக்கேற்ப மாயேயமாகிய கருவிகளையும் அவற்றற் கான்மிய கருமத் தையும் நீ எனக்குத் தருதலால் சகலாவத்தை உடையே னாகி, கழல் கறங்கு பம்பரம் அது என்ன - சுற்றுகின்ற கார்ப்படியும் பம்பரமும்போல, நீன் பிறவிச் சுழிக்குள்ளே பட்டு உழல் பெரும் பாணியேன் - நெடிதாகிய பிற்விக்கடல் வென்னத்தின் சுழிக்குள்ளே அகப்பட்டு அலமருகின்ற பெரும் பாவமுடையேன், பாழாய் மலம் அற்று - எல்லாக் கேட்டிற்கும் காரணமான ஆணவ மலம் நீங்கப் பெற்று, வினை அற்று - ஆணவ மலச் சார்பு பற்றி வந்த கரும மலமும் நீங்கப் பெற்று, மானவனின் பற்றுவிட்டு - அக்கரும மலத்திற் கேற்ப வந்த மாயா மலத்தின் தொடர்பும் மிங்கப்பெற்று, உளை அறிந்து - (இவ்வனம் மும்மைமல மறுவித்த முதலவியாகிய) உன்னை அறிந்து, உன் அம்பொன் அடி கீழில் சேர்ந்து - (பிறவித்துயர் வெப்பத்தை நீக்குவதாகிய) உனது பொன்போன்ற

திருவடியாகிய சிழலைபடைந்து, ஆனந்தம் உண்டு - பேரா
னந்தமாகிய அமுதை துகர்ந்து, நான் அதுவாய் இருப்
பது என்றே - அடியேன் அவ்வானந்தமே யாகி சீலை
பெறுவது எல்லானோ! அருண்ணான வாரியே ராசை
மேவிய செல்வ அகிலாண்ட மென்னும் அரசே - திரு
வருண்ணானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே! ராச
வல்லிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய
அகிலாண்ட நாயகி எனும் திருப்பெயர் தாய்கிய அரசியே.

மலகேவலத்தில் சிறிதும் விவக்கயின்றிக் கிடந்த
உயிர்க்கு மாயையின் காரியங்களால், அறிவு தொழில்
இசைகளின் சிறிதே விளங்குஞ் சகல சித்தியைத் தந்த திரு
வருளை அறிந்து மும்மை மலம் அழந்துச் சுத்த நிலையில்
செம்மை நலமாகிய சிவாகந்தம் பெருவாழ்வு பெறுவதே
மக்கட் பிறப்பின் பயன் என்பது கருத்து.

உறு என்னும் உவம விகித பொருளினும், மூழ்கி
என்னும் பொருள் விகித உவமத்தினும் இளையதும், பம்
பரமது, அது பகுதிய் பொருள் விருதி. அடி நீழல் - ஏக
தேச உருவகம், "கழலார் துயர் வெயிற் கட்டிடும் போது
அடித் தொண்டர் துன்னும், சிழலாவன ..... ஐயற
னடித்தவமே" என்பது தேவாரம். திருநாவுக்கரசர் தே -
திருவையாறு, திருவிருத்தம்.

பாட்டு - 5

முன்னமல மென்னுமொரு பேப்பிடித் திருவினை
 முதிர்ந்தவெறி யரவு சுற்றி
 முடியாத பிறவிக் கடற்குள்வீழ்ந் தாசையென
 முண்டகழி வந்த மித்தத
 மிள்ளனைய மாதரெனு மகரம் னொருபுறம்
 விழுங்கலவும் பொறிகளான
 வீற்றகரவ மைந்துமவந் தெங்கனு மிழுக்கநான்
 வீணிலே கைவ தானேன்
 பொன்னினைய தின்னடித் தாமரைத் தலமலாற்
 புகலிடம் பிறிது காணேன்
 பொய்யனே னுகிலுங் கைவிடா தானுவாய்
 புவளங்க ளியாவு மீன்ற
 அன்னையே பகிரண்ட முகடெலாங் கரைபுரன்
 டப்புறமு மலைத் தும்பும்
 அருண்ணாள் வாரியே ராசைமே வியசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

முன்ன மலம் என்னும் ஒருபேய் பிடித்து - அநாதி
 யாதிய ஆணவமலம் எனப்படுகின்ற ஒப்பற்ற பேயினால்
 பிடிக்கப் பட்டு, இருவினை - நல்வினை, தீவினையென இரு
 பகுதியாகிய கன்மமலம் எனப்படும், முதிர்ந்த வெறி
 அரவு சுற்றி - முற்றிய மயக்கத்தைச் செய்யும் பாம்பினாலே
 கட்டப்பட்டு, முடியாத பிறவிக் கடற்குள் வீழ்ந்து -
 ஒழியாத பிறப்பெனப்படும் கடலினுள்ளே விழுந்து,
 ஆசை என்ன முண்ட கழி வந்து அமிழ்த்த - அவா

என்று சொல்லும்படி உண்டாகிய நீர்ச்சுழி என்பால் வந்து தன்னுள்ளே அமிழ்த்தும்படி செய்ய, மின் அணைய மாதர் என்னும் - மின்னகை யொத்த பெண்கள் என்று சொல்லப்படும், மகரமீன் ஒரு புறம் விழுங்க - மகரமீனானது ஒரு பக்கத்தை விழுங்கா நிற்ப, ஐம்பொறிகள் ஆன - செவி, மெய், கண், நாக்கு, மூக்கு என்னும் இத்திரி யங்களாகிய, விறல் கரவம் ஐந்தும் - வலியுடைய முதலைகள் ஐந்தும் என்பால் வந்து, எங்கணும் இழுக்க - தமக்குரிய ஓசை, ஊறு, உரு, கவை, நாற்றம் என்னும் ஐம் புலன்களு முனவாய் இடங்கனிலெல்லாம் இழுத்துச் செல்ல, நான் வீணிலே நைவது ஆனேன் - அடியேன் பயனற்ற துன்பத்திலே வருத்தலுறுகின்றேன், நின் - உனது, பொன்னகைய அடித்தாமரைத்தலம் அல்லால் - பொன் போன்ற பாததாமரையாகிய இடமே யன்றி, புக லிடம் பிறிது காணேன் - அடைக்கலம் புகுதற்குரிய இடம் பிறிதொன்றையும் அறிகிலேன், பொய்யனேன் ஆகிலும் கைவிடாது ஆணுவாய் - நிலைபெற்ற உணர்ச்சி இல்லாதானுள்ளும் கைவிடாது ஆட்கொண்டருளுவாய், புவணங்கள் யாவும் ஈன்ற அன்னியே - உலகங்கள் அனைத்தையும் பெற்ற தாயே, பகிரண்ட முகடு எல்லாம் கரை புரண்டு - அண்ட வெளியின் உச்சி முழுவதிலும் வரம்பு கடந்து, அப்புறமும் அலை ததும்பும் - அப்பாலும் அலைகள் நிரம்பி வழிகின்ற, அருண்ஞானவாரியே - திருவருண்ஞானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே, ராசை மேனிய செல்வ - இராசவலிப்புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே - அகிலாண்ட நாயகி என்னுந் திருப்பெயர் தாய்கிய அரசியே

மும்மலங்கனரல் அலமரும் உயிர்கள் ஆவ்வலமரு
தலை கீக்கிக் கொன்னுதற்கு முதலிவன் திருவருளைப் பர
ணடைதல் வேண்டுமென்பது கருத்து'

பொய்யாவது, நிகழ்பெறுவது பேரலத் தொன்றி
னிரையில் மறைவது. அந்திண்டு அவ் உணர்வினை
உணர்ந்தி நின்றது. விதற் கரு என்பதும் பாடம்.

பாட்டு - 6

இசையொத்த பண்களஞ் சொல்லினெடு பொருள்களு
 மிருளினெடு வெளியு நீண்ட
 இன்பமொடு துன்பமு நரகொடு சுவர்க்கமு
 மெண்ணுதம் கரிய வான
 வசைபெற்ற போலிபே தங்களொடு பவைதமின்
 மருவுழியிர் யாவு மோங்கு
 மறைநாணு வர்க்கமு மற்றுமுள கலைகு
 மகிழ்கட லெனாறு மகியும்
 திசையெட்டு மிரளியொடு சோமனுஞ் சமயத்
 திரட்சிகளு மொருவ ராலும்
 தேடரிய புவனகோ டுகளும்நில வாழ்கின்ற
 தெய்வங்கள் பலவும் யாவும்
 அனைவற்ற பரவெனிக் குள்ளே மிருக்குமென்
 றநிலித் தெனைக்க லத்த
 அருண்ணுள வாரியே ராகசமே வியசெல்ல
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

இசை ஒத்த பண்களும் - இசையிலே அதனெடு ஒத்து
 கிற்றும் பண்களும், சொல்லினெடுபொருள்களும் - சொற்க
 ளொடு அவற்றினுணர்த்தப்படும் பொருள்களும், திருளி
 னெடு வெளியும் - இருளும் அதற்கு எதிர் மறைபாடான
 ஒளியும், இன்பமொடு துன்பமும் - இன்பமும் துன்பமும்,
 நரகொடு சுவர்க்கமும் - நரகமும் சுவர்க்கமும், எண்ணு
 தற்கு அரியவாள் - இத்தனை என்னு எண்ணி அளவிடு
 தற்கு முடியாத, வசை பெற்றயோலி பேதங்களொடும்

- இழிவு பொருத்திய பிறவி பேதங்களும், அவை தம்மின் மருவும் உயிர் யாவும் - அப்பிறவி பேதங்களிலே எய்தி வாழும் உயிர்கள் முழுவதும், ஒங்கும் நரனு மறை வர்க்களும் - உயர்வாகிய நான்கு வேதங்களும் அவற்றின் பகுதிகளும், மற்றும் உன கலைகளும் - அவ்வேதப் பகுதிகளிற் றேன்றி வேறுதவுள்ள கலைகளும், அலைகடல் எலாழும் - கதையை மோதுகின்ற கடல்கள் அனைத்தும், மலையும் - மலைகளும், திசை எட்டும் - திக்குக்கள் எட்டும், இரவி யொடு சோமனும் - சூரியனும் சந்திரனும், சமயத்திரட்சி களும் - சமயக்கூட்டங்களும், ஒருவராலும் தேட அரிய புவன கோடிகளும் - எத்துணை ஆற்றல் படைத்தோரா லும் தேடிக் காணமுடியாத எண்ணிறந்த புவனங்களும், அதில் வாழ்கின்ற தெய்வங்கள் பலவும் - அப்புவனங்களை ஒவ்வொன்றிலும் வாழ்கின்ற தேவதைகள் பலவும், யாவும் - இவ்வனம் கூறியவை எல்லாம், அசைவு அற்ற பரவெளிக்குள்ளே இருக்கும் என்று அறிவித்து - சன்னை மற்ற மேலான சிதாகாசத்தின் ஒரு கூற்றினுள்ளே அமைவுமென்று உணர்த்தி, எனைக் கலந்த - அடியெனை அப்பரஞான வெளியிலே கலக்கும்படி செய்தருளிய, அருண் ஞானவாரியே - திருவருண்ணானமாகிய பெருங் கவியாயுள்ளவனே, தாசை மேலிய செல்வ - இராசவல்லி புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே - அகிலாண்ட நாயகி என்னுந் திருப்பெயர் தாங்கிய அரசியே.

மாயா காரியமாகிய பிரபஞ்ச மெல்லாம் தனது ஒரு சிறு கூற்றினுடங்க அடியிறுமில்லாது சிறைந்த போத

பூரண வெளியிலே உயிர்கள் பிதிவறக் கலந்து நிற்கப் பரிசுத்தற்குத் திருவருளுபகாரம் பெற வேண்டும் என்பது கருத்து.

இலச - துத்தம் கைக்கிளை முதலாயின. அனல் ஏழி னையும் இக்காலத்தார் சட்சம் ரிஷபம் முதலிய வட சொற் பெயரால் வழங்குப. பன் - பாலைப்பன் முதலாயின. மலைதல் - மோதுதல், மலைகடல் - விளைத்தொலை; அலை கடல் எனப் பரிமாசின் மோனை நயமில்லை. பரவெளி சிதா கரசம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். கலந்த என்பதில் பிறவினைப் பொருளில் வரும் விசுதி தொக்கி நின்றது.

நீயுள்ள தென்றன்று காணு முள னன்றுமுத
 வீங்காம ளென்னிடத்தில்
 நேசம்வைத் தேரீ யிருக்ககாள் மலமாகி
 நின்றதே துடலெனக்கங்
 கேயுமுறை யெங்ஙனே வினைகடரு மெனிலவைக
 னேறிடா தபுவி லாமல்
 எட்டாத கேவல மிருப்பமே லொருகன்ம
 மேயாத விச்சை கண்டு
 காயம தளிப்பதென விற்புதுள் புறமுன்பு
 கன்மமே திதனே யருள்வாய்
 ககனமுத டுக்கடல் தளவிற்பு வ னங்களுங்
 கரைபுரண் டெங்கு மோங்கி
 ஆயுமுறை காணு தகண்டமாய் நின்றதிரு
 வக்கீர் சுரர்மருவுநீள்
 அருள்நூன வாரியே ராசைமே வியசெல்ல
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

நீ உள்ளது என்று அன்று காணும் உளன் - முதல்
 வியாகிய நீ என்று உள்ளாயோ அன்றே அடிமைவாகிய
 யானும் உளேன், அன்று முதல் - நீயும் காணும் உளே
 மாகிய அந்தக் கால முதலாக, நீ என்னிடத்தின் நீங்கா
 மல் நேசம் வைத்திருக்க - நீ அடியேனிடத்தினின்றும் பிரி
 யாமல் கருணை வைத்திருக்கவும், நான் மலமாகி நின்றது
 எது - அடியேன் மலசொருபத்தின் மறைந்து நின்றது
 என்ன காரணத்தினால்?, அங்கு எனக்கு உடல் ஏயு

முறை எங்கனோ - அந்த மலகேவலத்தில் அடிபெயனுக்கு உடம்பு வந்து பொருந்தும் முறைமை எப்படி? வினைகள் தரும் வணிக - கன்மங்கள் உடம்பினைத் தரும் என்றால், அவைகள் ததுவிலாமல் ஏழிடா - அக்கன்மங்கள் உடம்பிலினாமல் உண்டாகமாட்டா, எட்டாத கேவலம் இருப்ப - உணர்ச்சிக்குப் புலனாகாத கேவலத்தில் (யான்) இருந்தமால், மேல் ஒரு கன்மம் ஏயாது - அக்கேவல நிலையின் மீது ஒரு கன்மமும் பொருந்தாது, அபிச்சை காண்டு கரையம் அது அளிப்பது எனில் - மலத்தால் மறைப்புண்டு கிடப்பது காண்டு (அதுநின்றுதற்பொருட்டு) உடலைத் தருவது என்றால், இன்பு துன்பு உற - (உடலினோ) இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்தற்கு, முன்பு கன்மம் ஏது - முன்னோ கன்மம் எப்படி வந்தது, இதனை அருள்வாய் - இரத்தஐயத் தைத் தெளித்தருள்வாய், கனை முகடுங்கடத்து - ஆகாயத்தின் உச்சியையுங் கடத்து, அளவு இல் புலனங்களும் கரை புரண்டு - எண்ணிறந்த உலகங்களையும் வரம்பு கடத்து, எங்கும் ஓங்கி - எவ்விடங்களிலும் மேம்பட்டு, ஆயும் மறை காணுது அகண்டமாய் நின்ற - ஆராய்கின்ற வேதங்களாலும் காணப்படாது வியாபகமாய் நின்ற, திரு அக்கிரீகரர் மருவும் நீள் - அழிய அக்கிரீகரரை மணந்தருளிய நெடிய, அருள் ஞானாவாரியே - திருவருண் ஞானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே, ராசை மேனிய செல்வ - இராசவல்லிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே - அகிலாண்ட கரையி என்னுந் திருப்பெயர் தாங்கிய அரசியே.

ஐயத்திலிங்கித் தெளிதற்குத் திருவருட் கண்ணுற் காணவேண்டுமென்பது கருத்து.

“பதியினைப் பொத பகபாசம் ஆகாதி” யாயினும் பக வநிஷு தூலமாதலின் அதனை மலம் மறைத்தது. அம் மறைப்பால் பகவானது, சார்கன்ம மாயைகளை விரும் பிற்று; அவ்விருப்பமே மூல கன்மம் அதற் கேற்பச் சூக்ரும உடல்கள் மூதலூற்பணத்தில் கொடுக்கப்படும். அது கொண்டு தூல கன்மம் உட்படப்படும். அதற்கேற்பத் தூல உடல்கள் வரும். இவ்வியல்பு ‘செம்புலுகளிம்பென’ என்னும் திரு விருத்தத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டது.

மலமாகி திற்றல் - மலத்தோடத்துவிதமாயிருத்தல்
 அவிச்சை - ஆணவமலம், தாயமது - அதுபகுதிப் பொருள்
 விசுதி. அக்கிரகரர் - அக்கிஷி தேவன் பிரதிப்டை செய்து
 வழிபாடு செய்ய அவனுக்கு நடனங் காட்டியருளிய
 சுகரர்.

உடலத்தி லின்றெனக் கொழியாத விச்சைதா
 னுற்றதே துன்றனிலே
 உற்றதே ளீதறு வளித்திடும் போதெலா
 முறல்வேண்டு மென்றனியல்பேல்
 கடலொத்த பிறிவிதளி லெந்நானு மவ்விச்சை
 கட்டுற்று சீற்றல்வேண்டும்
 கடியமல சத்திசற் தகலவகு மெனிலவை
 கழித்ததார் வீகழிக்கில்
 செடலுற்ற வெல்லா வுயிர்க்குரீக் குலவயான்
 கெடுத்தாலு மம்மலந்தான்
 கெட்டாலு முள்ளினகான் கிடிவழி படுவதேன்
 கேடலா யினவயகுளுவாய்
 அடலுற்ற திரிபுர மடங்கலு மெரித்ததிரு
 வக்கிரீ கரரை மருவும்
 அருள்வான வாரியே ராசைமே வியசெல்வ
 வகிலாண்ட மெள்ளு மரசே

இன்று உலகத்தில் எங்களு ழுரியாத இச்சைதான் உற்றது ஏது - இன்னான்று (இச்சகல சாக்கிரத்தில்) உடம்பின் கண்ணே அடியோலுக்கு நிற்காத விருப்பம் உண்டானது எதனும், உன்றனிலே உற்றதெல் - உன்னல் வந்ததாயின், ளீதறு அளித்திடும் போதெலாம் உறல் வேண்டும் - ளீ எனக்கு உடம்பினைத் தரும் போதெலாம் அல்லிடுபார் வரலவேண்டும், என்னன் இயல்பேல் - அன்று என்னுடைய இயற்கையானால், கடல் ஒத்த பிறவி

தனில் எரிக்கானும் அவ்விச்சை கட்டுற்று நின்றல் வேண்டும் - கடல் போன்ற அளவில்லாத பிறவியிலே எந்தக் காலத்திலும் அந்த விருப்பம் பீணிப் பெய்தி நின்றல் வேண்டும், கடியமல சத்தி சற்று அகல வரும் எனில் - வலிய ஆணவ மலசத்திகள் சிறிதே நீங்கியவழி அவ்விருப்பம் உண்டா மென்னால், அவை கழித்தது ஆர் - அம்மலசத்திகளை நீக்கி யது யார், நீகழிக்கில் - நீ நீக்குவையானால், கெடல் உற்ற எல்லா உயிர்க்கும் நீக்குவை - (அம்மல சத்திகளால்) கெடுத்தியற்ற அனைத்துயிர்களுக்கும் நீக்குவாய், யான் கெடுத்தாலும் - அடியேனே அவற்றை நீக்கிக் கொள்வே னுனாலும், அம்மலம் தான் கெட்டாலும் - அம்மலசத்திகள் தாமாகவே நீங்கினாலும், உனை நான் கிட்டி வழிபடுவது ஏன் - உன்னை அடியேன் அணுகி வந்து வழிபாடு செய்வ தால் என்ன பயன்? கேடிலாய் - மலசத்திகள் ஒரு காலத்து நீக்குதல் போல நீங்காது என்னும் பிறிவிலா திருப்பவனே, இவை அருளுவாய் - இந்த ஐயங்களை நீக்கி யருளுவாய், அடல் உற்ற திரிபுரம் அடங்கலும் எரித்த - உலகங்களை கவிதலுற்ற எழுந்து திரிகின்ற புரங் கன் முழுவதை (முன்றை)யும் எரித்தருளிய, திரு அக்கி நீசுரை மருவும் - அழகிய அக்கிநீசுரை மணந்தருளிய அருள்ஞானவாரியே - திருவருண்ஞானமாகிய பெருங் கடலாயுன்னவனே, ராசை மேவிய செல்வ - இராசவல்லி புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வ மாகிய, அகி லாண்டம் என்னும் அரசே - அகிலாண்ட நாயகி என்னுந் திருப்பெயர் தாங்கிய அரசியே (எ - று)

பரமசிவன் உயிர்கள் மாட்டு வைத்த இரக்கமாகிய திருவருளே அவ்வுயிர்களின் செய்திக் கெல்லாம் அடிப்

பாடாகிய காரணம். அவ்விறைவனது அருகையின்றி யமைந்து எவ்வீடத்தும் எதனையும் உயிர்கள் அறிதலும் இயற்றாதலும் இயலா என்பது கருத்து

திரிபுரம் - வினைத்தொகை, திரிகின்றபுரம் என்பது பொருள். "எழுந்துலகை நலிந்துழலும் அவுணர்கடம் புர முன்று மெழிற்கணுடி, யுழந்துருளுமளவை யிடுஞள்ளெரி கொனடுவஞ்சிகை வளைத்தோன்" என்பது தேவாரம். திரு விழி, திருஞான, மேகராகக் குறிஞ்சி.

இராகக் காலத்தில் இருவிலகப்பட்ட கண் விளக்கை விரும்புதல் போல மல கேவல நிலையில் மலத்துளகப் பட்ட உயிர் மாயாதறுவாதிகளை விரும்பும். இருள்நிங்கி னும் கண் ஞாயிற்றினுதவியை யின்றியமையாமை போல மலசக்தி நிங்கினும் உயிர் முதல்வனதருளுபகாரத்தை யின்றியமையாது.

மங்கையர்க ளின்பமே முத்தியென் றுங்கந்த
 மடிவதே முத்தியென்றும்
 வஞ்சுக் குணங்கெடுத்தன் முத்தியினை மாய்வதே
 வளர்முத்தி மூன்றுமலமும்
 பங்கமுற லேமுத்தி யென்றுநித் தியதேகம்
 பற்றுவது முத்தியென்றும்
 பலவும் பகுத்தறிதன் முத்தியுயிர் கெடுவதே
 படர்முத்தி சித்திகளெலாம்
 தங்குவது முத்தியா டாணமொத் திடுவதே
 தகுமுத்தி யென்றுமுயிர்கள்
 தடுமாற மலமறுத் தகலாத திருவடித்
 தாமனரெயன் முடியிலுள்ளி
 அங்கமுயிர் பொருளெலாய் கைக்கொண்டு நாயினேற்
 காந்த முத்திதந்த
 அருண்ஞான வாரியே ராசைமே வியசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

மங்கையர்கள் இன்பமே முத்தி என்றும் - பெண்க
 ளிடம் பெறுகின்ற இன்பமே உறுதிப்பாப்பனாகிய முத்தி
 என்றும், கங்கம் மடிவதே முத்தி என்றும் - ஐந்து கந்தங்
 களும் கெடுவதே முத்தி என்றும், வஞ்சு முக்குணம்
 கெடுத்தல் முத்தி (என்றும்) - தன்னைச்சாரும் முக்குணங்
 களும் அழிவதே முத்தி (என்றும்), வினைமாய்வதேவளர்
 முத்தி (என்றும்) - திருவினை களும் கெடுவதே நீடும் முத்தி
 (என்றும்), மூன்று மலமும் பங்கம் உறவே முத்தி என்றும்-

ஆணவம் முதலிய மூன்று மலங்களும் அழிவதே முத்தி என்றும், நித்திய தேகம் பற்றுவது முத்தி என்றும். - நித்தியமாகிய உடம்பினைப் பெறுவதே முத்தி என்றும், பலவும் பகுத்தறிதல் முத்தி (என்றும்) - பகுதி, விசுதி, புருடன் முதலிய பலவற்றையும் விவேகித்தறிதலே முத்தி (என்றும்), உயிர் கெடுவதே படர் முத்தி என்றும் - சிவன் கெட்டு விடுவதே அடையத்தக்க முத்தி என்றும், சித்திகள் எல்லாம் தங்குவது முத்தி (என்றும்) - அணிமா முதலிய சித்திகள் முழுவதும் அமைவதே முத்தி என்றும், பாடாணம் ஒத்திடுவதே தகும் முத்தி என்றும் - கலினை ஒத்து அறிவின்றிக்கிடப்பதே தகுதியான முத்தி என்றும், உயிர்கள் தடுமாற - ஆன்மாக்கள் இவ்வாறு மயங்கித் திரிய, மலம் அறுத்து - மும்மலங்களை யும் நீக்கி, அகலாத திருவடித்தாமரை என் முடியில் னன்றி - நீங்காத சீபாத தாமரையை அடியேனது சென்னியின் கண் சூட்டியருளி, அங்கம் உயிர் பொருள் எலாம் கைக்கொண்டு - எனது உடல், உயிர், பொருள் மூன்றையும் ஏன்று கொண்டருளி, நாயினேற்ற ஆகந்த முத்தி தந்த - சிறுமையுடையேனுக்கும் சிவநகர்தமாகிய முத்தியைத் தந்தருளிய, அருண்ஞானவாரியே - திரு வருண்ஞானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே, ராசை மேனிய செல்வ - இராசவல்லிபுரத்திம் எழுத்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே - அகிலாண்டம் என்னும் திரும்பெயர் தாங்கிய அரசியே.

உலகாயதர் முதலாகிய சமயிகள் கூறும் முத்திகள் எல்லாம் முடிவாகிய பேரின்பமுத்தியாகா. சைவசித்

தாந்த முத்தியே சிவாகந்தம் பெருவாழ்வாகிய ச.ண்மை
முத்தியாம் என்பது கருத்து.

ஐந்து கந்தங்களாவன :— உருவம், வேதனை,
ஞானம், குறி, வாசனை என்பன

கந்தம்- சமூகம் என்பதுபொருள். முக்குணமாவன :—
சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் என்பன

மூன்று மலம் :— ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன,
பாடாணம் - கல்

என்றும் என்பது எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி உரைக்
கப்பட்டது.

பாட்டு - 10

பூதமே என்றும்வரு பொறியென்று மனமாதி
 பொருளென்று நீன்கலாதி
 பொருளென்று முயர்க்கத்த மாயைபொரு ளென்றுயிப்
 புறியிற் சிகுட்டிசெய்யும்
 காதற்பொரு ளென்றுமர வணியிற் றுயின்றவொரு
 காரணன் பொருள தென்றும்
 காலுனி தங்குமுறு வோர்க்குடர் புலர்கூடி
 காடியொளி தேடு மாபோல்
 பேதமுறு பிறனியிற் கழல்வதல் லாலுன்மை
 பெற்றிடுவ துண்டோசொலாய்
 பின்னுழன் னும்பக்க மேல்கீழு மாபண்ட
 பித்திக ளுடைத்துமண்டி
 ஆதிசுடு வந்தழ மிலாமலடி காயேனை
 யகலாம லான்றுகொண்ட
 அருன்னாள் வாரியே ராகாமே னிபசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

பூதமே (பொருள்) என்றும் - பிருதியி முதலாகிய
 பூதங்களே உண்மைப் பொருள் என்றும், வருபொறி
 (பொருள்) என்றும் - அப்பூத விடயங்களை அறிதற்கு வந்த
 ழும்பொறிகளாகிய புறக்கருவிகளே உண்மைப் பொருள்
 என்றும், மனம் ஆதி பொருள் என்றும் - மனம் முதலிய
 அகக்கருவிகளே உண்மைப் பொருள் என்றும், நீன்கலாதி
 பொருள் என்றும் - கெடியகலை முதலிய மாபேயங்களே
 உண்மைப் பொருள் என்றும், உயர் கத்த மாயை பொருள்

என்றும் - அகத்த மாயையின் மேலாகிய சுத்தமாயையை உண்மைப்பொருள் என்றும், சிருட்டி செய்யும் நாதர் பொருள் என்றும் - படைத்தலைச் செய்கின்ற தலைவரே உண்மைப் பொருள் என்றும், அரவணியில் துயின்ற ஒரு நாரணன் பொருளது என்றும் - பரம்பரியிலே நீத்திரை செய்கின்ற ஐப்பற்ற நாராயணனே உண்மைப்பொருள் என்றும், இப்புணியில் நானுவிதம் குழறுவேரர் - இங்வுல சுத்தில் பல பல விதமாகப் பொருளின்றிக் கூறுவோர் கள், குருடர் பலர் கூடி நாடி - பிறவிக் குருடர் பலர் ஒருங்கு கூடி ஆராய்ந்து, ஒளி தேடுமாப்போல்-ஒளியைத் தேடும் முறைமை போல, பேதம் உறு பிறன்கில் சுழல் வது அல்லால் - பல வகையாகிய பிறவிக் கடலிலே சுற்றிக் திரிவதற்குமால், உண்மை பெற்றிருவது உண்டோ சொலாய் - உண்மையுணர்ச்சி பெறுவது உளதாகுமோ சொல்லி யருளுவாய், பின்னும் முன்னும் பக்கம் மேல் கீழும் ஆய் - பின்னிடமும் முன்னிடமும் பக்க இடமும் மேலும் கீழும் ஆகிய எய்கணும் பிறைந்து, அண்ட பித்திகள் உடைத்து - அண்டச் சுவர்க்கையுந் தகர்த்து, ஆதி நடு அந்தமும் இலாமல் மண்டி - முதலும் இடையும் முடிவும் இல்லாமல் செறித்து, அடிநாயேனை அகலாமல் ஆண்டு கொண்ட - சிறுமைபுடைய அடியேனைப் பரி யாமல் அடிமை கொண்டருளிய, அருண்ஞானவாரியே - திருவருண்ஞானமாயிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே, ராசா மேனிய செல்வ - இராசவல்லிபுரத்திலே எழுந்தருளியிருக் கின்ற செல்வமாதிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே -

அகிலாண்ட நாயகி என்னுந் திரும்பெயர் தாங்கிய
அரசியே.

திருவருண் ஞானம் பெற்றோரே ம ன்னமப் பெருங்
காண்பார். ஏகையேவர் காணார் என்பது கருத்து.

அகிலாண்டேஸ்வரி பதிகம் மூலமும் உரையிற் முற்றும்.

